

Svetega Miklavža je videla.

Kdo? — Hribarjeva Minka ga je videla. — —

»Zakaj ga pa jaz še nisem nikoli?« se zahuduje Kodrasova Lojza. »Samo ta Hribarjeva Minka naj vse vidi! Samo ona!«

O ti jezica, ti! Kakšna je vendar ta Lojza Kodrasova! Počakaj no, da ti vse povem, kakor mi je Minka sama povedala.

»Oh, kaj sem jaz enkrat videla!« mi je rekla Hribarjeva Minka, ko sem se za trenutek ustavil pred njih hišo.

»Kaj si pa videla?«

»Svetega Miklavža sem videla.«

»Beži, beži! Saj ni res.«

»Res sem ga videla, no —.«

»Kje si ga pa videla?«

»Pri procesiji sem ga videla.«

»Tako! Ali so bili angelčki tudi zraven?«

Postal sem malo radoveden, kdaj, kje, in pri kakšni procesiji je videla Minka svetega Nikolaja. Zato sem jo vpraševal po angelčkih.

»O ne, angelčkov pa ni bilo zraven. Vi ste bili pa tudi zraven; prav zraven svetega Miklavža. Ali mu boste kaj povedali, da naj mi punčiko prinese?«

Tedaj se mi je posvetilo v glavi. V tistem kraju, kjer sem takrat služil, smo praznovali večjo cerkveno slavnost s procesijo. To slavnost so prišli poveličevat tudi škof. In to je ubogo Minko premotilo, da je hotela videti svetega Miklavža.

Sveti Miklavž je v nebesih. Tam posluša vaše molitve, otroci! Odtam gleda, kako ste kaj pridni. To pa dela celo leto, ne samo tistih štirinajst dni pred praznikom svetega Miklavža.

»Lojza, kaj pa tvoja jezica in pod njo pokrita nevoščljivost — ali še gori?«

»Naka — nič več!«

Tako je prav. Drugič se pa nikanar ne prenaqli.

J. E. Bogomil.

